

Η ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ

Τελικά ίσως αυτό που άξιζε περισσότερο από όλα, να ήταν η ηδονή του να κάνεις την πορεία. Να βλέπεις άτομα να μαζεύονται έξω από το Παττίχειο, εκείνη η κλασική εικόνα του μαζέματος για διαδήλωση, μια διαδήλωση δικιά σου, ε, δεν τόχεις και πολλές φορές στην Κύπρο. Ο χαβαλές με τα πλακάτ και τις φούσκες, εκείνο το καθολικό ακαπέλωμα όπου ο καθένας έγραφε ότι ήθελε. Και οι μπάτσοι παραέξω... μπάτσοι κρυφοί και φανεροί που λέει και το τραγούδι. Οι τροχονόμοι καθάρισαν από πριν, το κλασικό στυλ του κυπρίου ζαφτιέ “άτε ρε κοπέλια τζιαί εψηθήκαμεν”. Το CID έρχεται μαζικά στις 11, γελοία η κατάσταση της μυστικής αστυνομίας, τους ξέρουμε μας ξέρουν, “τι γίνεται”, “εσείς τη δουλειά σας ε;” Ο άλλος στη γωνιά γράφει μοτόρες, αρχίζει ο καυγάς, ωραία ρε μάνα μου να βλέπεις τους μπάτσους να απολογούνται - “όχι δεν γράψαμε μοτόρες αναφορά κάνουμε”. Και οι δημοσιογράφοι μανία με τις φωτογραφίες (έστω και αν θα τις φάει η λογοκρισία των εθνικών εφημερίφων μετά). Ο πρώτος δημοσιογράφος έρχεται παραξενεμένος, “είσαστε κκιλίτζηροι όξα οργανωμένοι;”. Δίλημμα πάντως.

Περνάει και ο γνωστός ο κόσμος παλιοί του χώρου, έστω και αν δε θα λάβουν μέρος στην πορεία, καλά λέγαμε για φεστιβάλ. Και επειδή τέως και νύν εθνικόφρονες, όλα τα βλέπουν υπερβολικά έρχεται κι ο λαός, στο πρόσωπο ενός αφηνιασμένου νικοκυραίου που ουρλιάζει “πούστιδες ρε πούστιδες”. Του δίνουμε μια φούσκα τίποτα, ατού αυτός. Αχ λαέ μου που θα απελευθερώσεις την Κερύνεια!

Ε κάποτε τζιηλά η πορεία, χαρούα με τις πουρούες, τζιαί ευτυχώς εν έχουμε κλασική μαγκιά να κάθονται μόνο οι τεράστιες μοτόρες μπροστά. Τα ποδήλατα της Αυτόνομης κίνησης ηνιόχων και του UNDERGROUND κινήματος ζαχαροπλαστών παίρνουν μια σχετική πρωτοπορία στην αρχή, ύστερα τα τρώει το μπλόκ των 1000 κυβικών, ώσπου στη γωνιά του κήπου το γυναικείο κίνημα, με

αρχαιοελληνικά ονόματα βγαίνει μπροστά για αέρα. Παραλία και οι τουρίστες σαν να βλέπουν ούφο, ο κόσμος τρέχει στα παπάκια και μακραίνει η πορεία. Η γνωστή DR με γαλλικά αρώματα κάνει κάτι μυστήριες βόλτες στα πεζοδρόμια για να δώσει φυλλάδια “ρε γαμώτο εν να μας λείψουν”. “Μαλάκα πώτη φορά βλέπουμε κόσμο να θέλει φυλλάδια με τέτοιο πάθος.” Ύστερα η πλάκα του Αγίου Αντρέου, είναι μια μυστήρια ηδονή να νιώθεις αυτό το δρόμο δικό σου έστω και για 10 λεπτά.

ΘΈΛΟΥΜΕ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΙΩΔΙΟ / ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΑΡΑΛΙΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

—
“Ρε είμαστε κάμποσοι 100 τζιαί βάλε”

Διοικητήριο και ο κόσμος μουρμουρά ότι ετέλειωσε γρήγορα, μαλακία μας αλλά τι να γίνει. Οι μπάτσοι εδώ πουλάνε μαγιά στα ψυλοκουτσομπολιά, “οι αλήτες” κλπ σουρρεαλιστική κουβέντα με τον Έπαρχο που όπως κάθε υπάλληλος του ΔΗΚΟ ψάχνει την χρυσή τομή ικανοποίησης όλων των συμφερόντων. Η αντισυνταγματικότητα του νόμου, η αδικία και η λογική του Αριστοτέλη. Κάπου χάνει τη υπομονή του, “[σα] να αλλάζουμε φύλλο μου φαίνεται”. Άτε ρε, του την πέφτει ο κόσμος, δηλαδή μας απειλείς; Όχι παιδιά παρεξήγηση. Για να μην έχουμε και αυταπάτες για την εξουσία. Και οι μπάτσοι το βιολί τους. Τρομοκρατούνται από ένα τουρίστα που μπήκε στην πορεία “τι θα πουν στο εξωτερικό”. Εμείς λέμε, τους τουρίστες να τους πάτε στην πράσινη γραμμή, έχει πολλούς ιδεολόγους εκεί να φτιάχνουν πορείες για να συγκινούνται οι τουρίστες. Και το σχόλιο των Λευκωσιτών “Ρε εμείς, είναι περίπου ο ίδιος κόσμος με την πορεία της Αυτοδιάθεσης, και αυτοί ήθελαν να πάνε στη Κιλικία με ελληνικά τράκτορ, “όχι όλοι, είχε και κυπριακές σημαίες.” Δεν μας νοιάζει εμείς είμαστε ημεδαποί του Άμστερνταμ, αχ Ολλανδία μανάρι μου”!

ΟΙ ΚΕΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΚΟ ΣΤΗ ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΟ ΖΩΗ ΜΑΣ

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Δεκαετία 1980-1989, 1987, Τραίνο στην πόλη - Τεύχος 2+3, Λεμεσός

From:

<https://www.movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_2_3:poria

Last update: **2025/07/15 13:46**

